

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шл. 504-060.
143-322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11-12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
7-50 зол.

Телеф. Редакції: 219-41.
Друківні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

запрошуємо на **безплатний показ**

нових радіо-приймачів — моделі 1937 р.

Любимців
Радіа

Філіпс Радіо-Вистава

Сп. з обм. відпов.

Львів, пл. Марійська 5. (Галерія) — Тел. 239-17.

Сплати від зол. 17, платні від жовтня.

58/114 1-2

фахова і ввічлива обслуга.

Останні дні Сан Себастьяну.

ПАРИЖ, 5. 9. ПАТ. Алас інформує, що повстанці здавали кожну спробу опору червоних в Іруні. Міліціонери гурмами втікають на французький бік, де віддають зброю. В Іруні видіють тільки звальнища. Від міжнародного мосту аж до останнього дому в місті — море погню. Повстанці ідуть уперед поволи, побоюючися підступу. Кожні повстанці заняли Бегобію, один із полковників перейшов міст і заявив командантові французької прикордонної станції, що повстанці удержуватимуть з французькою владою приязні відносини.

ГЕНДАЙ, 5. 9. ПАТ. Націонал. відділи наступають у напрямі Сан Себастьян. Біля Іруну зами-

шили вони тільки невеликі відділи, які мають пильнувати мосту й не допускати до комунікацій із Францією.

Частина червоних з Іруну відступила в напрямі Сан Себастьяну. Червоні намагаються здержати наступ повстанців при допомозі гармат усталених на горбах біля форту Гваделупи.

УТІКАЧІ З ІРУНУ У ФРАНЦІЇ.

БОРДО, 5. 9. ПАТ. До Бордо приїхало 800 іспанських міліціонерів, що втікли з Іруну. Поліція не допускає до них нікого. Один із міліціонерів заявив журналістам, що він і товариші хочуть виїхати до Барселони. В год. 9-й веч. поїзд із червоними відїхав до Перпіньяна.

НА ІНШИХ ФРОНТАХ.

МАРСЕЛЬ, 5. 9. ПАТ. Два підводні лодки червоних обстрілювали з гармат бережну залізничну станцію, яка звучить французьке Марокко з Танжером через еспанське Марокко та дорогу до Танжеру й Тетуану. Одночасно повстанці відкрили невдалу змову на 30-метровий міст біля Арзіля. Арештували 30 пристаневих робітників. Літаки привозили підводні лодки відступити.

Галицька Каса Ощадности у Львові

видає ощадності книжечки на показання або іменні, золоті або в зол. в золоті, платні на кожне жідання або термінові.

ВКЛАДКИ

ощадності вкладені в Галицькій Касі Ощадности у Львові користають в поруки Держави.

ФОНД

резервний понад 4,200.000 золотих.

Геройська оборона Альказару.

БАРСЕЛЬОНА, 5. 9. ПАТ. З палати Альказар у Толедо втікло 8-ох повстанців, які оповіли французьким журналістам про важке положення повстанців, які вже шість тижнів бороняться за чотириметровими мурами старої мавретанської твердині. В Альказарі є 400 кадетів і старшин, 700 жандармів, 100 жовнів різних родів зброї та 200 цивільних людей (жінок і дітей). Хоч у ватку є криниці, всеж відчувається нестачу води. Двічі на день виділяють малі порції води. Харчів є теж обмаль. Від початку об-

логи повстанці їдять кісьське мясо. Замість кави, пражать овес. Ті, що не беруть участі в боях, виходять двічі на день із підземель, але тільки годі, коли обстріл червоних слабне. На початку збоги частина цивільних і жовнів ворохобилася, але гострі воєнні зарядження не дозволили ворохобні розвинути. Кадети присягли, що радше висадять цілий Альказар у повітря, а не піддадуться. Вся обслуга скоростріляв ждадається з кадетів. Повстанці мають крім скоростріляв, ручні кріси, пістолі і ручні гранати.

Комуністичний еспанський уряд

КРАЙНЯ ЛІВИЦЯ Й КОМУНІСТИ ПРИ ВЛАДІ.

ЛЬОНДОН, 4. 9. ПАТ. З Мадриду повідомляють, що уряд Гіралла уступив. Новий уряд зложив Ларго Кабалеро, провідник соціалістів і лідер професійних союзів. Теку мін. заграничних справ має тепер Альварес дель Авахо. Склад нового уряду такий: Прем'єром і міністром війни Ларго Кабалеро (соц.), заграничні справи Альварес дель Авахо (соц.), морянство і ласунство — Індальіо Пріето (соц.), внутр. справи — Анхель Галерза (соц.), освіта — Ертандер (ком.), промисл і торг. — Апостазіо Грація (соц.), публ. роботи — Агірек (баск. націон.), справедливості Маріяно Руїа Фуе (републ. лівиця), хліборобство — Люї Уріве (комуніст), міністерство комунізації — Доанер де

Льос Ріос (реп.), мін. праці Хуан Томас і Пере (катал. лівиця), 6. прем'єр Гіралл є міністром без теки.

НЕВЖЕ КОМУНІСТИЧНИЙ УРЯД?

ЛЬОНДОН, 5. 9. ПАТ. Існують непотверджені поголоски, що в Мадриді створили комуністичний уряд.

МАДРИД, 5. 9. ПАТ. Останні вісти подають, що теперішній мадридський уряд має соціалістично комуністичний характер.

Тільки освітою, культурою і вихованням збудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітніх змагань

Центральний Кооперативний Банк

„Краєвий Союз Кредитовий“ у Львові,
вул. Третого Мая 15.

приймає вклади ощадности і як централь кредитова для українських кооператив всіх видів уділяє кредити на піднесення господарства і промислу

Мін. Шахт і Ген. Ридз-Сьмігли

У ПАРИЖІ.

Женева, 3. вересня 1936.

Політичний ферій цього року в Європі активно не було. Новий політичний сезон розпочинається раніш ніж звичайно, кілька тижнів перед відновною діяльністю Ліги Націй. Московська олігархія займається самовинищуванням і дає добру нагоду політичним мужам заходу зайнятися відбудовою Європи.

Відвідини керівництва німецьких фінансів Шехта та керівництва збройних сил Польщі, генерального інспектора Ридз-Сьміглого, не мають ніби ніякого взаємного зв'язку, а всеж вони мають дещо спільного. Говорити про дві Франції, як говорять тепер про дві Іспанії, Іспанію національну та Іспанію „людового фронту“, поки що завчасно, але варто зазначити, що основою сучасної нації є тепер передовсім національна армія та національна господарка. І у Франції та кожній армії та фінанси протиставляється найбільш рішуче і найбільш успішно розкладовий акцій агентів Москви в Парижі. Отже не є випадком, що до цих національно-державних чинників Франції звертаються в першій мірі німецький та польський відвідувач французької республіки.

Відвідини Шехта були остільки тихі і дискретні, як прийняття ген. інсп. Ридз-Сьміглого маніфестаційно урочисте. З того, що німецький філансїст подав до відома французької преси, навіскавіша була його відповідь представникові „Ле Тан“, що він працює „не для теперішнього часу, а для вічності“. Але й відвідини керівництва армії Польщі мають мабуть на увазі не ті дрібні, обчислені на короткий час завдання, що їх реклямує галаслива і неповажна частина французької преси, що поставила себе на послуги Москви. Відвідини представника французької армії у Варшаві відбулися під знаком святкування роковин перемоги над московською армією. Відповідь на варшавські відвідини відбувається в надзвичайно короткім часі, щоб цей характер стерти. Ті політичні чинники Франції, які хочуть бачити у відвідинах генерального інспектора армії Польщі зворот польської зовнішньої політики в московський бік можуть бути дуже розчаровані.

Урочисте прийняття його в Парижі в московській пресі не нашло майже ніякого відгуку і ні трохи не злагіднило сучасних відносин між Варшавою та Москвою. На становище польської преси у справі московського процесу „Ізвестія“ відповіли лайками проти „Газети Польської“, „Часу“, „ІКЦ“ та особливо проти редактора вільського „Слова“, Машкевича. Цитувати тих лайок навіть не можна. Наслідник Радека, якийсь З. Нарвскій, закидає Польщі, що вона підтримує приготування Німеччини до війни проти СССР. (Ізв. 30. 8.). Тактика московського офіційного різниться таким чином дуже поважно від тактики його парижського підголоску „Л'Юманіте“, що в статті затитулованій „Хай живе Польща“ висловлює під адресою польської союзнити фантастичні надії.

Дуже обережно трактує відвідини генерала Ридз-Сьміглого п. Жан Мартен в „Журналі де Женева“ пишучи між іншим, що Польща вважає найбільшою для себе ту небезпеку, яка їй загрожує зі склону, наслідком чого вона й відмовилась підписати східний пакт, який дав би Сові-

Добродійство для білля!

МИЛО ОЛЕНЬ ШІХТ

там права небезпечні для оборони Польщі. У теперішній закордонній політиці Польщі немає нічого змінювати і коли в Паризі сподіваються накинати Польщі її попередню роль, то там помиляються. Польща рішена провадити лише польську політику. Коли показалося, що вона віддалилася трохи від Франції, то це сталося лише наслідком просоветської політики Барту та його наслідників. Славновісний план збільшити могутність Франції порозумінням з СРСР мав як безпосередній наслідок шораз більшу ізоляцію Франції. Польща вдячна Франції за все, що вона зробила, щоб улегшити польську державну незалежність, але її адянність не йде аж до зобов'язання виключити себе до більшою просоветської політики. Всі держави свідоми советської небезпеки, що руйнує цивілізацію, будуть з власної волі провадити спільну політику супроти більшовизму. І Франція мусить це зрозуміти, коли хоче уникнути дальшої ізоляції".

У Москві тримаються засади — „без нас, чи не з нами означає проти нас". Що Москва готується не до оборонної війни, ясно як божий день; заперечувати це можуть лише люди запаморочені московською пропагандою чи оплачуваний московськими грошми. Експансія московського імперіалізму в західнім напрямку робить нейтральність її західних сусідів зовсім неможливою. Держави, що не хочуть бути окуповані мо-

сковською армією та служити заплілям у війні Москви проти Європи, мусять пильно готуватися до спільної оборони. Перемога свідомості цього спричинила на думку численних органів європейської преси й упадок Тітулеску, творця

Як виглядає нейтральність Франції.

„Матен" закидає французькому уряду, що він годиться на те, що червоні, еспанські націоналісти переходять границю, співають у прикордонних містечках революційні пісні і безперешкоди дістаються знову на еспанську територію, пише „Матен", гарнізонів еспанської революційної міліції.

„Ле Жур" пише, що 1. с. м. приїхав до порту Вертон норвежський корабель, що мав вантаж 200 скорострілів. Як місце призначення подане було Гудейда через Порт Суліс. Всі документи писані французькою мовою.

Капітан корабля одержав у Паризі 3000 зачету.

А тимчасом скоростріли вивантажили в присутності представника еспанської амбасаді та двох представників еспанського лівого фронту. Цілий вантаж вислали до Гудейда у ч-пльомбованих вагонах.

останнього румуно-московського порозуміння. Приклад еспанських дипломатів показався їм різним і для румунських, хоч у відповідності напрямку. І це дає румунам право запитувати кермована їх зовнішня політика, з Бухаресту чи з Москви. Чи зможе Тітулеску дати відповідь на цей запит коли не відмовиться заступити Малу Антанту на наступній сесії Ліги Націй?

Німецький і польський гість в Паризі розмовляли там про господарство і про війну, як коли політика залежить від цих двох чинників, то вони мусили мати вплив і на національну французької політики.

М. Давид.

„Перейдемо на унію"...

Репортаж з Холмишини.

Холмишину споконвіку люди многострадальною звали; казали: Богом і людьми забута країна. Так казали волинці, так думали галичани, томісенько так писали колись у київських газетах. Холмишани думали завжди інакше.

„В нас" — каже старий Качмарчук з Б. — „була колись унія. Потім казали на православ'я переходити. Ріжко бувало. Одні переходили, інші не хотіли. Я сам, пам'ятаю, три роки до церкви не ходив, але потім і я пішов, привик... Все одне і так Пів Біг один... Але поликом не був і москалем не виму, своїм до смерті буду..."

Історія Холмишини — минуле і сучасне — бариста фільма релігійного лихоліття українського населення. Колись: православ'я, зв'язок з київською митрополією, потім унія, ренесанс Хмельниччини і знов унія і знов 1875 рік, холмські мученики-вигнанці, указ 1905 р., 200 тисяч

українського населення пішло до костелів.

Тепер: зачинена церква, або відчинений костел. А коли церква відчинена, а церква батюшка „руський"; а якщо навіть батюшка сай, то комуністи пакостять, або „народовий" „костел" під боком шкоду робить — як у департаменті віроісповідань.

На Холмишині йде до зміни. Назрівають нові події, хоч навагал спокійно там, як завжди. Вже й хліб селяни повимолочували, але...

На відпусті в К. було багато народу. З різних сіл, обласька і здалека. В церкві прилюдно везичайно вчисто. Було аж чотирьох священників; 2 українців, 1 москаль та один поляк (був „народовий", але вгоден на „синагого" перейшов).

Люди вкрили церковний майдан гамірними баранистими гуртками. „Бесідували". Кременя

М. РУДНИЦЬКИЙ.

Дон Кіхот із казки Андерсена.

В привіду останньої фільми Чарлі Чапліна „Нинішні часи".

Вчора мав Львів своєрідну прем'єру. Кіна вже мають свою прем'єрну публіку. У деяких кінах ця публіка збирається більшою кробою, ніж перед театрами у святкові дні. Можна було думати, що не добовий місяць. Останню фільму Чарлі Чапліна обставили в деяких європейських столицях такою „домпою", що покласти на її прем'єру належало до виняткової пошести. Львів першого дня її вистави майже її не помітив. Тутешні кінові підприємці перецінили смак своєї публіки; самого привітання Чапліна для неї мало; треба би циркових „фін" та військовий оркестр на вулицях із транспарантами.

Цейзюра тримала Чаплінову фільму „Нинішні часи" довгі місяці. Прем'єра мала йти у квітні, але вуличні заворушення підняли думку, що така фільма може зміцнити несумовні настрої. В там щодня сучасний вуличний юрб з поліцією і весь сюжет фільма — безробіття.

Чаплін відомий із своїх лівих поглядів; часом кокетує в комунізм. На кожний випадок це протестує, коли вважають його за речника соціального перевороту на зло. Саме ці його погляди загально відомі, дали притоку соціофілам демонструвати пліччю вистави його фільма, немов би ми мали перед собою пропагандовий твір.

„Нинішні часи" — відначені: якоюсь золотим медалем спеціального комітету Ліги Націй, що стоїть за світовою фільмовою продукцією. Навірно найдуться люди, які назвуть це „більшовицькою інтригою".

Коли сядете в кіні як неупереджений глядач, аможете ствердити, що в останній Чапліновій фільмі повторюються ті самі мотиви, що в останній його попередній, навіть головна тема — немісина. Бачимо того самого бурлаку, що почуває себе розгубленим у широкому світі і безрадно шукає праці. „Сучасність" фільма зазначені головною тою ролю, яку грає у нинішніх часах машина. Фабричний робітник стів манекіном і через надто механічну та виснажливу працю стає нервово недужий. Уже тоді, коли ми його пізнаємо, не робить він враження нормального людини. Цеж віддані відомий нам Чарлі Чаплін — не тільки мрійник і фантаст, але трохи прищеплений кльови, мало відповідальний за свої вчинки.

Як глядач дивується, що не всі на світі однаково реагують на фільм. Поруч нестримного реготу бачите, що деякі суїдні тільки легенько всміхаються. У деяких хвилинах, коли Чарлі Чаплін у комічних підстрибах викиривляється, не можете сміятися — відчувате гумор, який падає вам сум таких великих коміків як Сервантес або Мольєр.

Чарлі Чаплін як автор усього сценарія та головний режисер свідомо перемішав фарсу із трагедією. Його поява, жести та вчинки — комічні. — Його доля повна трагічних моментів. Усі трудності пов'язані із собою такі два елементи відби-

вають теж у настроях публіки; дані емоції розуміють, навіть до історії життя такої комічної постаті вводять трагічні картини страйки й депресії, сцени розпути та смерті невинної жерти.

Треба щойно пригадати собі найкращі нових коміків: Анну Ондру, Вестера Кіова, Гольда Льюїса. Пата та Патахона, Льюїс і Гарді чи Едді Кантора, щоб зрозуміти різницю між їх засобами і засобами Чарлі Чапліна. Чаплін не задовольняється ніякою веселою ситі і вимовлятих ситуацій, які розбуджують сміх. Він хоче передовсім дати якийсь класичний життя, зворушує.

А проте, коли підходить до такої фільми „Нинішні часи" з думкою про якусь глибоку ілюзію освітлює сучасний соціальний стан та пошлює одинокі, то треба би опершися забути за себе головного героя. Чарлі Чаплін — той і не кривленими ногами, а покрученою сальчиком закрученою головою не може бути якийсь представницьким типом. Увесь його чар у тому, що він зовсім нереальний, якийсь Дон-Кіхот із казки Андерсена, — невідомий поет життя з сирим (явіть головою) дитини.

Сміливість і легкість, з якою Чаплін як автор сценарія переходить із реального життя у край фантазії, найбільше відкриває його як сценариста, який сидіючий свої тексти зовсім подобно, як режисери штучні декорації. Те, що належить його представником нового фільмового мистецтва, може дивувати не одного глядача відвідувача кіна. Одні не беруть його задоволя, інші хотіли би на екрані побачити що-

дзень з хитрою усмішкою папіроски за во-
рїтми покурював та оповідав. З увагою са-
хали, допитувались. (6 „хлопів“ і 4 „баби“). „В
нас у Гра-ці, казав, то ксьондз! Українець, у
виштаному фелоні Службу править... Уміє?
То що? Але свій, зі Львова, по українськи чисто
служить і гимн співає аж мило послухати. Не
так, як оті москороди!“

Не раз і не два писалося про неволю хол-
мського населення. Були статті в пресі, були
протести в соїмі. Казали вже навіть, що Холм-
щина пропала: Маківка „Рідну Хату“ за боль-
шевницькі гроші продав, запропастив, різно бу-
вало казали.

Читали ми про процеси К.П.З.У., моральний,
запад, смерть народу. Усе це неправда, може
не неправда — може краще непорозуміння, тра-
гічне непорозуміння. Холмщак любить церкву,
навіть коли він, як кажуть, червоний, навіть
той, що в „людоміях“ на віча ходить Вітоса
на „лодзів“ вибирати...

Читає задурно „Зельони Штабдар“, читає
комуністичні рептилки, папіроски з них скру-
чує — і до церкви йде. А як не до церкви, то
хоч під церкву, між люди.

Люди на Холмщині змінилися. Завзятіші ста-
ли й на біду байдужі. Деякі дітей учать і хоч
б їм, брак гроша — до Львова посилають; там
ліпше вчать, кажуть. Хоча свого дитина нав-
чить. — Холмське село перемінилось, але ві-
ри не втратило. Освідомилось. „Народню Спра-
ву“, „Нову Добу“ знайдеш у кожному селі, ча-
сто-густо натрапиш на добру книжку. Даки
криють здебільша дахівкою, жнуть жнивальною,
носять наймодніші краватки; модернізуються.
Але на празники їздять, як давніше; на відпусту
ходять по колишньому, консисторії цілком не
бояться.

В Г-ім консисторія переверта місцевого па-
роха українця на іншу парохію. На його місце
прислалі москаля. Приїхав новий „настоятель“,
зріхав декан, очевидно: церкву перебірати.
Приїшли оба під церкву, люди шапки знімають,
кланяються: „Слава Ісусу Христу!“ Відповів
хором: „Слава на віки!“ Підійшов „благочин-
ний“ до дверей церкви відчинити, жінки муром
станули, не впустили. Ключі видерли — як у
воду пропали. „Як не вернете нам священника-
українця, нічого не буде, головою мур розби-
вайте!“ Так казали люди, холмські православні
люди з тої Холмщини, про яку дехто з наших
і досі не знає, з котрої сторони Карпат простя-
гається. Благочинний відступив. Просив, не
помогло. „Хочемо нашого батюшку, щоб нам
дітей такою мовою вчив, як ми говоримо, бо
інакше їх до школи не пустимо. Благаємо вас,
не забирайте нашого панотця — як не послу-
хаєте, на унію перейдемо“...

Перейдемо на унію... Так кажуть сьогодні
люди на Холмщині, хоч їх комуністами зовуть і
на москалів перехитрюють. Як не будете вчити
дітей по нашому, до школи не пустимо — так
кажуть тамешні батьки.

В Білгороді підчас візитації православного
єпископа сталася досить цікава подія. В Біл-

городі чи психологічну студію з усіма комента-
рами. Чеплія залишає тільки нїтики, як деякі
поети-лірики, залізито несміливі, коли йде про
вразіння великого метушливого світа, в якому
живуть.

Чеплія залишився вірним вісім фільмів. Тіль-
ки в одному місці чуємо його голос і тоді він —
співає співає словами власної введки під впли-
вом різних мов, які поперемишувалися на його
явці.

Його партнера Годдар дали тип пів-дівчанки
пів-жінки, щоб зміцнити настрій тої наївності, в
якій Чеплія так любився, коли дивиться на
світ злизований, ошкетелечений, не відрізняючи
лованих справ від дитячої забави.

Працював Чарлі Чаплін над своєю фільмою
пять літ і втратив на неї величезні гроші, доречі
без риска втрати. Навіть у цьому він виявив добре
розуміння людської психології — не хоче зну-
титися публіці ваналом частою появою на екрані.

Здається, що втілюючи спосіб оцінювати
фільми з відповісти собі на питання, яке можна
ставити і при книжках: чи ми могли би дивитися
за неї ще раз? Мало в таких фільм. хоч деякі у-
ють багато епізодів, чудову обстановку, претензії
красиві. „Ніякий час“ це щось більше, як
звичайне кінове видовище — це класик життя,
перемішаний із увагою великого артиста. Чарлі
Чаплін почуває себе ніяково в сучасному світі,
як неолін поет і вміє дуже своєрідними засобами
передати це своє почуття, разом із неспроба-
ною пірою у вразіння майбутнє.

Вистерігайтесь
пошесних недуг

бо воно позбавлене всіх
хороботворчих бактерій!

і пийте
тільки

пастеризоване
МОЛОКО

Маслосоюзу,

гораї люди говорять по польськи, хоча визна-
ють православну віру. Єпископ-москаль хотів
людям промовити до серця: виголосив пропо-
відь по польськи. Казали, що після того ніхто
ніде, крім цікавої молоді, на стрічу владиці не
виходив. Ціла православна Білгородщина зжа-
хнула: „Наш біскуп — казали — навет бродя-
ма, а по польську муві“. Подібне було і перед
війною. Новий священник виголосив був про-
повідь по польськи в селі, де люди говорили по
польськи. Але селяни просили вже більше цього
не робити, бо це не по православному. Хай би
здумались над цим явищем усі ті московські та

земосковські діячі, що хотіли би зробити з
Православної Церкви збірня польонізації!

Холмщина вміє довго мовчати, ще довше
терпіти. Синодальні москаліки виганяють уже
останніх священників-українців на Волинь, або
на... Лемківщину: „святотому православно служи-
ти“. Холмщину „польонізують“ „благонядомо-
ними“.

Холмщина починає підноситися, насторожу-
ється, готується до боротьби. „Не дражніть
нас, кажуть, народ має силу!.. Як маємо моска-
лям служити, то краще на унію перейдемо. До
Львова недалеко!“
Роман Гучванович.

Вартість аматорських знімків

виступає щойно у побільшенні новочасно збу-
дованим побільшенням апа-
ратом, закупленим у фірмі
2517 інж. А. ШАРФ
Львів, Сикстуська 2.

З польської преси.

„Діло“ у пастці.

Таким сензаційним наголовком заалярмував
„Дзєннік Польскі“ всіх тих, що тїм чи іншим за-
інтересовані в існуванні нашого щоденника.
Уявляємо собі, як араділи наші вороги (хто їх не
має?) і як засумували приятелі (на злість воро-
гів — тих приятелів таки немало). Повался
„Діло“ та й годі. У чому ж річ? Послухайте: На
завид „Дзєнніка Польского“, що „Народній Дім“
у Львові завалячує своє повстання та істнування
„виключно русинів“. „Діло“ відважилось звер-
нути увагу що Головна Руська Рада це перша
українська новочасна політична організація. Ось і
те „пастка“:

„Тепер уже справді нічого не знаємо“ (мо-
вить руки і злобно підсміхється п. М. Ч. а „Дзєн-
ніка Польского“, а ми віримо йому на слово, що
багато річей він дійсно не знає). Бо коли руска
Рада була Редою українською, то не розуміємо
загалом глузду боротьби, яку веде „Діло“ від літ
на тему „русини“ чи „український“, вважаючи май-
же за образу утотожнювання руськості з укра-
їнством...“

І на цю тему йде кількадесять дальших різ-
ків, переносних трістів, як то „Діло“ само себе
адискредитувало. та ще й у такій принциповій
справі.

„Грім з неба“ вларив у п. М. Ч., важучи його
власними словами. Але той грім це радше флер-
зек, яким п. М. Ч. хоче заабиснути перед своїми
читачами. Жонглювання словами і софістична
еквіваїристика тут ні при чім. „Діло“ і ніхто з
українців не тільки ніколи не квестіонував одна-
кового мериторичного значіння висловів „русини“
і „українець“, але — лавшак — ми зважили бо-
ролися проти причислювання „русинів“ до якоїсь
іншої нації. Ніхто ніколи не міг пролагувати
окремістості назв український і руський, бо
тоді прийшлося би викинути з літератури всіх
славних „русинів-воєнів“ і кинути камінем на
всіх українських патріотів, які у свій час з гор-
дістю заявляли, що вони — ані поляки ані моска-
лі — тільки русини. Так, українські патріоти на-
зивали себе русинами і в цьому абсолютно нем-
някої суперечності, ніякого парадоксу. Бо тер-
мінологія річ шливка, а нація річ тривка. Один
великий український вірід був, є і буде, хоч де,
які його територіяльні частини модифікували
свою назву. Так було, є і буде з усіма народами.
Потім авали себе колись лехітами і ляхами і то-
ді з гордістю носили ці назви. — чи згодилися би

без протесту на те, щоб хтось сьогодні вживав тих
термінів?!

Спеціально „Дзєннік Польскі“ не має чого
„дивуватися“, бо саме він належить до тих пресо-
вих органів і того відлону польського громадя-
нства, що штучно надівали і надають назви „рус-
кий“ спеціфичне політичне і моральне аналізів,
постійно і політично і морально депрещіонуючи
той термін і в той спосіб причиняючись чимало до
того, що весь український загаль остаточно прий-
няв однуєдину назву, рішуче домагаючися вве-
сти її до офіційної термінології. Коли весь

ДРИГЦІ

Галаретки овоч.

2629 1-10

євдецький загаль до якого фактично наділи нале-
жить „Дзєннік Польскі“, помазаний зверху са-
наційною фарбою, термін „український“ — „укра-
їнець“ стосує тільки ніби до одної (сепаратистич-
ної, терористичної) протидержавної, словом —
златної тільки до криміналу) політичної партії, а
під терміном „русини“ викидає тільки тих „пор-
жондних“ людей, яких можна собі відматі для
своїх цілей — то серед малоріччяного польсько-
го громадянства мусіла повстати дезорієнтація;
адже є і такі поляки, які українців бачать тільки
на Збруччє, а тут якихось безполоних русинів.
Очевидно, що така акція мусіла викликати обу-
рєння. І ми не винуваті, що — користаючи з цієї
ситуації — наїпилися дійсно „русини“, які на-
почали віднесуватися зважку з українцями: зважили
найдуться сиритари, які користають з нагоди для
хопатні...

Наприкінці, у скромнім „пост сиритум“ п.
М. Ч. гніється на „Діло“, що воно зареклмува-
ло свою „авторську власність“ щодо історичних
дат, якими п. М. Ч. користувався у своїй статті
про Народній Дім. Правдою є, що історичні дати
це власність всіх, правдою є, що вони для всіх
доступні. Але підіємо від сумнів чи дати, які
гордаються української історії, історії україн-
ського національного відродження в Галичині

воєнних українських установ, це речі, „які ніхто не знає“. Ми дуже раділи, коли опрацювали польському громадянству, які ніхто не знає. Мало того: ми страшенно раділи, коли побачили відомості, що ті українські книжки, які здебільшого є єдиним джерелом пізнання цієї історії: і нічого більше не бачимо собі,

як того, щоб ті польські журналісти, які беруться писати на українські теми, цікавилися трошки українською джерельною літературою, а не користалися приханням а кількох дат, випадково зперше десь вичитаних, і не приписували собі в цього тягулу вже фірми „опека від українських оприв“.

Суконні матеріяли

мужеські й жіночі

знаменитих бельєських фабрик першої якості поручає склад сукна

Йосиф Райзер Львів, Леґіонів 45

(напроти Великого Театру).

„Ліга Оборони Прав Людини“ раптом пригадала собі совітський терор.

„Ліга Оборони Прав Людини і Громадянина у Польщі“ — „Відділ у Львові“ — розіслала до всіх редакцій львівських часописів такий комунікат:

„Управа львівського відділу Ліги Оборони Прав Людини і Громадянина“ приєднується до заяви Головної Управи Ліги у справі московського процесу 16-ти. Ця заява звучить ось як:

Головна Управа Ліги Оборони Прав Людини і Громадянина, глибоко потрясена понурою драмою, яку совітська влада уладила своєму країні і всьому світові, стверджує, що евакуація над 16 комуністичними опозиціонерами, засудженнями у московському процесі, та умовини, серед яких ішов той процес і серед яких прийнято та виконано засуд. — це глум з усього почуття людності. Адже серед розстріляних знаходилися люди, які в Совітській Республіці займали найвищі становища і цілі роки були провідниками російських робітників. Більшість засуджених була вже нешкідлива для уряду в моменті, коли могли називати пам'яті давніх терористичних замахів, арештою неадісних. Сам хід слідства залишиться на завжди таємною, яку засуджені забрали з собою до могили. До відома загачу дійшли тільки промови обвинувачених, які давали образ нечуваного споневірення та упокорення. Атмосфера процесу, втягання до процесу на одній площині Троцького і „Гестапо“, страшна нагінка на обвинувачених у пресі і зборах, які викликають

добитих адрес, висланих до Сталіна, все це викликає відрух найвищої відрани.

— Дружимо цей комунікат і питаємо від себе Головну Управу Ліги Оборони Прав Людини і Громадянина: „Відділ“?

Шойно тепер почуваєте, високогуманітарні пані і панове, „відрух найвищої відрани“? Чи то цього часу не було нагоди висловити своє

обурення на те, що діється у Совітах? Чи до цього часу було там усе в найбільшому порядку? Чи процес Спілки Визволення України, де було те саме прилюдне видоїснення ласки і жалю, заарковане на те, щоб знищити пера українських культурних діячів, не була маловажна дрібниця? А смерть Скрипника, теж старого більшовика, смерть Хвильового, розстріл Крушельницьких, Влизька, Фальківського, Косинки, Сказницького — всіх цих комуністів — це була кепська нагода для протесту? Чи злино організований голод на Україні, який жертвою впали мільйони, а кількомільйонний режим терору на Україні, на Кавказі, в усіх важко загарбаних краях Совітського Союзу, це була і є дрібниця?

І треба було справді аж розстрілу 16-ти більшовиків, щоб раптом посипалися іскри святого обурення. Певче: як можна розстрілювати тих людей, які ще недавно самі організували і проводили кривавий терор? Адже вони ще могли віддати прислугу всім звеличинкам „мокрої роботи“, що досі залишала цілком байдужими флантропів з Ліги Оборони Прав Людини.

Мимохіть насувається думка: чи якийсь протест не викликаний тим, що серед розстріляних 16 більшовиків аж 14 було — жидів? Бо українці, білоруси, грузини, вірмени, кубанці, — все це нічого, — можна їх розстрілювати, нищити, гнобити до смерті. Але жидів? Та ще й „порядних“ старих жидів-більшовиків, заслужених для російської більшовицької революції і революціонізації всього світа, — ні, це справді жах! Обов'язково треба протестувати!

За охорону природи.

Конференція в справі охорони природи в Підляотім у днях 16.—18. серпня ц. р.

Не тяжко відгадати, чому саме Підляоте, серце митрополітських діб і найкращий центр Гортів, вибрано як місце для нарад прихильників ідеї охорони нашої природи. Підляоте-жинець і кліматична високогірська оаза з вибагливими на європейську мірку урядженнями надається безперечно на цього роду зізди найкраще.

Конференцію зорганізувала Комісія охорони природи при Н.Т.Ш.; взяла в ній участь більшість членів цієї Комісії, відпоручники нашого Краєзнавчого і Туристичного Т-ва „Плай“ та поважна скількість іжжирів лісників, що працювали в тім часі у митрополітських лісах; всіх учасників 17. Відкрила конференцію голова Комісії охорони природи п. др Мрич у неділю 16. серпня; проводив нарадами інсп. Левицький

Володимир; померділок 17. серпня присвятив відвідинам кедриного заповідника ім. Митрополита А. Шептицького і рефератам інж. Писецького А. про цей заповідник; у вівторок 18. серпня оголошено запроєктований ядидовий заповідник, природничу збірку гр. кат. Митрополії, основану й ведену інж. Савицем М., а вчором закінчено 3-денну конференцію низкою резолюцій.

В часі конференції явилася делегація конференції з складу: д-ра Мриціної, інсп. Левицького і дир. Коренія в Е. Митрополита Кир Андрия в Підляотім, щоб подякувати владі за його вияткову увагу і зрозуміння для справ охорони природи, чого доказом створення ним кедриного заповідника на Яяці (1600 м.) та степового заповідника під Рогатином на Чорткові Горі, за прихильність для ідеї охорони нашої природи, чого доказом знов організація дальших шістьох заповідників у господарських одиницях нашої Митрополії, а саме: заповідник пралісу, заповідник сосновий, ядидовий, буковий, високогірських озер і скальний у Крилоці коло Галича.

Коли міряти наші осяги в ділянці охорони природи з досягненнями інших народів, зокрема державних, приходить назвати осяги ці неіснє як скромними. Всеж таки тим, що зробило у нас і що приготовлено до здійснення, є і буде значним вкладом у нашу національну і потім також у всьомісську культуру.

Краса й багатство нашої землі дає величезні можливості праці, від якої нам не вільно стогти остероно, бо випередять нас і виручать чужинці, як це сталося на багатьох інших частинах культурної і наукової праці. Зарадити цьому лихові можна буде, коли притягнемо до співпраці українських дітей, яким дорога ідея збереження краси, величі й багатства нашої природи для грядучих, може щасливіших наших поколінь.

З ПОРТУГАЛІ ВИПРОСИЛИ ЕСПАНСЬКОГО АМБАСАДОРА?

ПАРИЖ. ПАТ. „Ле Жур“ пише, що португальський уряд велів амбасадорові червоного уряду Мартінезові Лйонезові покинути територію Португалії.

Мадридський уряд візав свого амбасадора покинути Лісбону.

ЛІСБОНА. 5. 9. ПАТ. Міністерство заграничних оприв заперечує вістку про виїзд еспанського амбасадора покинути Лісбону.

Португальський уряд просив лиш відкликати військового аташе, який теж відійде з Лісбону кораблем до Мадриду, де обімає мабуть взят чеповних військ у сепаратіста Еспанії.

СССР — велитень на глиняних ногах.

ГАРЯЧКА ПІДОЗРІНЬ.

(РО). Совітська преса дальше відкриває опозиціонерів. Всти, що їх вона подає, навітлюють дивну психозу „читання в думках“, та поведі підозрін і арештовань. В Ростові н. Доном виникли з партії якогось Халілова, що викладав історію партії на курсі комсомольських пропагандистів. Ця подія трапилася підля московського процесу. Халілов зачитував підчас викладу деякі речення із візнань підсудних і запитався слухачів: „Чи не здається вам це дивним?“ Ці слова були підставою, щоби йому закинути, що він є прихильником засуджених. Оці після доказали йому, що бушито він був приятелем Котолімова, котрого розстріляли за вбивство Кірова.

І СОВІТСЬКІ РЕДАКТОРИ ПІДОЗРІЛІ.

„Правда“ з 2. н. м. пише про контрреволюційну діяльність багатьох редакторів і співробітників провідних опозиційних часописів. Годі зорієнтуватися, яка їхня протиреволюційна діяльність, бо „Правда“ пише це дуже загально. Між ін. партійний часопис татарської республіки зрештагував статтю про „троцькістів“ у такий спосіб, що ця стаття була наступом на партію. Хоч часопис сконфіскували, багато примірників дійшло до читачів. Деякі часописи містять „зловіщі похибки“, які шкодять інтересам партії. В кожнім разі, хоч рівень провнціснатиїх журналіст в дуже низький, ясно, що різні опозиціонери намагаються різними способами впливати на громадську думку.

З ВЕЛИКИХ ПЛЯНІВ — ДУЛЯ.

Совітська преса признає майже у щоденних статтях, що багато великих планів не викону-

ється, або виконується в малих відсотках. В СССР відчувається недостачу лічниць, поліжничих заведень, захистів і т. д. На переведення будівельного плану призначили величезні гроші — на папері. В Москві, Ленінграді, Челябінську, Іркутську та в багатьох інших містах будова скромних лічниць триває від 1929 р.

Баки не виплачують грошей, а будівельні інституції не стараються за матеріяли. В Москві і Ленінграді мали побудувати лічницю на 300 ліжок і 4800 місць у захистах. Досі не зачали навіть підготовчих робіт.

І ГОСПОДАРКА КЛИГАЄ.

Вже в попередніх числах писали ми про катастрофальний стан живих і засівів у СССР. Дальші вісті є теж алармучі і доказують, що навіть колгоспам осточортіла совітська господарка і вони всю свою енергію звертають на приватні частини. Відсоток збіжжя є дальше низький. В багатьох округах нема ні одного „комбайну“, що був би придатний до ажитку. Деякі втрати на живих більші, як 40%. План на приватних частинах виконують у 63%, а на колгоспах всього 40%.

ШКІЛЬНИЙ ХАОС.

В Саратовській окрузі, Омській, у республіках татарській, башкирській, кіргіській, мордовській, дагестанській, каракалпакській не закінчено будови ні одного шкільного будинку. Нема підручників і приладів, а найважливіше те, що тисячі дітей не знають, до якої школи на підставі існуючих приписів мають ходити.

Ген. Ридз-Сьмігли на лінії Мажино.

ЗАКІНЧЕННЯ ПОЛІТ. ВІЗИТИ НАЧАЛЬНОГО
ВОЖДА ПОЛЬСЬКОЇ АРМІЇ.

ПАТ повідомляє: Ген. Ридз-Сьмігли відбув перегляд військових відділів у Нансі, потім поїхав оглянути фортифікації на „лінії Мажино“. В четвер ввечері ген. Ридз-Сьмігли був гостем військового губернатора Мецу, ген Жіро, а п'ятницю різко вийшов до Страсбурга, де його вчисті привітали м. ін. групи місцевого населення в польських народних строях. В Страсбургу ген. Ридз-Сьмігли відібрав дефіляду альпійських стрільців; в год. 19-й вийшов до Парижа.

Під час прийняття в Парижі ген. Ридз-Сьмігли виступив з промовою, в якій закликав привітати вождів французької армії у непохитності польсько-французької приязні та братерства зброї, що почалося в добу Наполеона й закріпилося в боях світової війни.

ЗНАМЕННИЙ ГОЛОС „ЛЯ ЛІБЕРТЕ“.

„Ля Ліберте“ — націоналістично-антиємітський орган — у вступній статті „Польща і мир“ пише: Так само у Франції, як деінде завжди твердили, що єдиний союз, на який Франція може покластися — це союз із Польщею. Польсько-французький союз у кожному разі більше природний, як був колисьбудь союз Франція—Росія, чи Франція — Сибіри.

ПОВОРОТ ГЕН. РИДЗА СЬМІГЛОГО.

У Варшаві оповідають, що ген. Ридз-Сьмігли вийде з Парижа в суботу ввечері. До Варшави приїхав би в понеділок пополудні, або у вівторок рано. Тимчасовою темою міркувань є привітання ген. Ридза-Сьміглого по поверненні з Франції. Загальна оцінка така, що це привітання не має моти урядового характеру, лише має бути висловом почуттів цілого народу. Ця сама оцінка панує в урядових колах.

ІТАЛІЙСЬКІ ЛТАКИ.

ПАРИЖ, 5. 9. ПАТ. Еспанський червоний уряд прислав французькому урядові ноту до вета великодержав, що до Віго приїхали 24 літаки італійського походження.

Італія проти червоної Еспанії.

РИМ, 5. 9. ПАТ. Італійський уряд не одержав досі ніякої відповіді на свій протест в приводі вбивства італійського робітника Фасонелла в Барселоні. Це вбивство викликало в Італії величезне враження і загальний протест проти червоної самоволі. Італійці виставлені в Еспанії на куди більшу небезпеку від інших націй

нальностей, тому, що вони є фашистами й католиками. Італійські урядові кола мають надію, що висилка італійської військової флотії до Барселони буде покищо достаточним чинником. Коли цього буде замало, Італія візьметься за гостріші засоби.

Цера свіжа як роса.

Свіжість пери є передумовиною її краси. Пригадуйте, яку школу може її принести невідповідне мило...

Тільки добре мило — Еліда 7 Квітів — становить підставу раціонального плекання пери. Багата піна усуває з пор всіляку нечисть. Має великі косметичні прикмети, надзвичайно лагідна і завдяки цьому робить церу м'яку і делікатну.

ДОСЛІДЖЕНЕ
ДЕРМАТОЛОГІЧНО

Свята в краю.

ЛУТОВЕ СВЯТО В ЯВОРОВІ.

Лутове свято в Яворові в пам'ять 10-ліття смерті головного отамана С. Петлюри відбулося дня 29. серпня ц. р. на майдані „Рідної Школи“. На свято прибув м. ін. д-р Р. Дашкевич, голова „Великого Лугу“ у Львові, що виступив з промовою, присвячену пам'яті С. Петлюри. Свято було кілька разів відкладене з причини непогоди і мабуть тому випало слабіше. В святі взяли участь лише два „Луги“ з Яворова (Місто й Мале Передмістя) та „Луг“ з Вільшаниць, а не було „Лугів“ з Краківця й Кобильців Руської, мабуть через несприятливу погоду. Згідно з програмою свята від-

бувся похід з домівки „Лугу“ на майдан, де були альпійські вправи, жалібний марш перед портретом С. Петлюри, промова д-ра Р. Дашкевича й описи фестивалю теж з альпійськими вправами, на поручнях і на коні. Публики було досить мало. В похід й до вправ грали немирівська оркестра.

ЛУТОВИЙ ФЕСТИН У БОРЩЕВІ.

Для 30-го серпня ц. р. черговою естрадою Борщеві був фестиваль Повітового Лугу. Радісно було дивитися, як сильними рядами йшли наші селянські хлопці під маршову пісню власної оркестри. На великій рівній мураві над річкою Нечлавою вібралося більше як 2 тисячі людей. Поверх чотирьох лутовиків ступило до вправ, що їх виконували дуже гарно. Було би приємніше бачити лутовиків Борщівщини в одностроях. У програмі фестивалю увійшли крім того різні забави і фінтова лотерія. Рівночасно борщівський „Хор-тунця“ розіграла м'ячеві товариські змагання з колунами зі села Стратковець і Сокли. До піаного вечора забавлялись культурно лутовики та вібрані гості на фестивалі, вдоволені та вдячні організаторам, у першу чергу старшині „Лугу“, що влаштувала таку приємну та адоративну імпресу на світовому вселюдсі.

О. О. ПРИСТАЯ.

87

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Прилюдні пописи українських танців, що їх виконувала наша американська молодь в національних строях, мали й загальне, велике пропагандистське значіння і зокрема на неї додатний вплив. Ця молодь, що вже ледви могла вистогнати зі себе кілька слів по українськи, стала дуже патріотична, полюбивши своє рідне мистецтво.

Ці танцюристи й танцюристки з власної ініціативи влаштували всюди пописи наших танців. Спершу робили це в рамках наших товариств, клубів та організацій, а згодом і в американсько-англійських. У Нью-Гейвен уладили були собі 19. серпня 1933. місцеві поліціянти великий бал в парку за містом, де був ресторан і селя до танців. Наші танцюристи, почувши про це, запросилися туди зі своїми танками й співом. Вони не тільки там добре забавилися, не потребуючи платити ніякого вступу, але ще й дістали за свої танці й спів 50 доларів нагороди й гарно погостили їх.

Хор Кошиця був надто коштовний, щоб можна було його довгий час утримувати, тимто він розійшовся. Його зліквідували. Зате школа українських танків не вимагала великих витрат. Її провідник, Авраменко, мав на увазі тяжкі часи господарської депресії і не брав якоїсь дуже високої оплати за науку. Ученики й учениці платили йому стільки, щоб він міг вижити, та щоб вони не забули, що повинні самі підтримувати свою школу. А вона не переводилася, бо постійно записувалися до неї свіжі аматори танцю.

Коли Злучені Держави святкували двістіліття народин свого першого президента й визвольника Вашингтона, прилучилися українці до цього свята й гідно представили себе та зробили добру пропаганду для своїх національно-політичних, державницьких змагань. Велику заслугу за успіх нашої участі у святі в честь Вашингтона мав диригент О. Кошиця і мистець національних танків В. Авраменко.

Здавалося, що на цім буде покищо кінець і не матимемо вже нагоди знову пригадати світові. Але щастя сприяло нам такими нагодами, щоб тільки ми амали їх завжди як слід використати.

Кілька років по Євхаристичнім Конгресі, рішили горді шикагські нотаблі влаштувати у своїм місті „Всесвітню виставу столітнього поступу“. Бо саме перед сто роками на місці сьогодиншнього Шикага було всього кількасот деревляних робітничих хатин. До цієї вистави підготувалися шикагські громадяни довго, але й основно та систематично. В 1931. році намітили плани, в 1932. р. розвинули й здійснювали їх, а в 1933. р. закінчили цілу велетенську роботу й відкрили Всесвітню Виставу.

Шикагські громадяни української народности, здебільшого вже з природи амбітні, відчували в собі внутрішню спонуку, що наказувала також їм узятися до цього діла світового значіння. Але вони не думали забратися до нього враз з американцями, що мали достатком своїх американських патріотів. Українці хотіли самостійно виступити на Всесвітній Виставі, значить, хотіли спромостися на власний павільйон, де могли примістити й показувати цілому світові бодай малу частину скарбів українського духа.

В Шикаго було приблизно 16.000 українців, а в тім числі був великий відсоток справжніх українських патріотів і грошевитих людей. Існувало в Шикаго кількадесят наших товариств. Серед них найрухливіша й найсвідоміша була Гетьманська Січ, що мала свій власний пресовий орган „Січ“.

Старі й досвідчені українські діячі не булиб відважилися навіть в найсприятливіших умовах на самостійний виступ підчас Всесвітньої Вистави. Це було як не як патріотичне діло, але й понад сили самої шикагської української колонії, а ще в часі трітійного безробіття й загального зубожіння, особливо української еміграції.

Шикагські патріоти, що зайніцювали будову власного українського павільйону на Всесвітній Виставі та його вивішування нашими експонатами, забули на решту українських патріотів, що їх не бракувало в кожному більшому місті Америки. Зокрема забули сердешні на провідників Українського Народного Союзу з їх щоденником „Свободою“. Через цю неважливість напхали собі неабиякого клопоту шикагські ініціатори. Бо провідники Українського Народного Союзу образилися на смерть за те, що їх поминали в такій важкій патріотичній справі, як Всесвітня Вистава, та постановили дати свій гнів відчуття шикагському самому Комітетові, але й цілій українській американській громаді, що провідники Українського Народного Союзу, організації з 40.000 членами, не дозволять, щоб жмінка шикагських „зарозумільців“ зіпхала

ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД.

Українська хроніка.

КУПЕЦЬКІ ГУРТІВНІ. — ГРИЗНИЙ ОБ'ЯВ.

В останньому часі замітна серед українських самостійних купців тенденція освоювати гуртові для обслуговування деталічної торгівлі. В минулому місяці повстали дві нові гуртовні: „Валка“, спілка з неомб. пор. у Дрогобичі і „Госп. Споз. Торговля“ М. Ратушного в Перемишлянах.

При заснуванні збірних гуртовень у кооперативній формі матимуть наші купці великі труднощі. Донедавна Кооп. Рада взагалі не давала дозволу на освоювання купцями кооперативних гуртовень. Проти цього становища протестували дуже сильно польські купецькі організації. У висліді прийшло до угоди. Кооп. Рада згодилась давати посвідки про госп. доцільність купецьких кооператив на основі опінії „Стоваришества купців польських“ чи пак нин. ради „Земства купецтва польського“. Ця рада має теж права евіденції освоюваних кооп. гуртовень, планування (згорі устійлений план, де їх освоювати!), тощо.

Орган українських купців і промисловців „Торговля і Промисл“ присвятив у найновішому числі багато уваги цій справі („Чужий патронат“), накликаючи рівночасно в передовиці до більшої активності. Не тільки внутрішні організації консолідація українських купців і промисловців є konieczna. Треба також дати підставу міродаїним державним чинникам, які вважають, що наше національне господарство — це кооператив плюс селянство, репрезентоване „Сільським Господарем“, і які знають українського купця та промисловця тільки при стяганні податків.

Польська хроніка.

ДИСКУСІЯ ПРО БРАК ПРИВАТНОЇ ІНІЦІАТИВИ В ПОЛЬЩІ.

Ця дискусія не нова. Але на добре розгорілась вона після того, коли під державну руку перейшов один із шлезьких колективів, вугільно-металургічне підприємство „Вспульнота Інтересів“ приблизно 6 тижнів тому. Тоді, коли орган Леґітану „Курер Польскі“ висказав за цього приводу кілька гірких зауваг про загрозливість етатизму в Польщі, газети зближені до уряду виступили з важкими обвинуваченнями під адресою

приватної підприємливості. Вона — мовляв — викazuje часто „демонічний трислів'я“, прохає часто інтервенції держави, а коли ця інтервенція зникла, то при найближчій нагоді атакує етатизм, не має розмаху, коли йде напр. про сировинний промисл і т. і. Протиставляючи знову вигідну цілу низку важких аргументів, доказуючи м. і., що вся господарська політика уряду, зокрема податкова, спричинює замирання приватної ініціативи. „Пас“ з 25. серпня написав нарізливо, що „польські етатисти виконують, на частіше не свідомо господарську програму перебудови Польщі, яку кинули зручно в маси вороги, а не приятелі Польщі. Ці вороги — комуністи, які вбрали маску „волюномисльців“.

ПАЛАТИ ПРАЦІ ДОПОВНЯЮТЬ ОРГАНІЗАЦІЮ ГОСПОДАРСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ. — КОРПОРАЦІЙНІ ПРОЕКТИ.

На найближчій бюджетовій сесії вплине до союму урядовий проект закону про Палати Праці. Мають вони заступати інтереси працівників усіх категорій, опіювати проекти в соціальному законодавстві, що зв'язане з людською працею, тощо. Таких Палат має бути в Польщі 9—10 з централь. об'єднанням у Варшаві. При існуванні вже Рілляних, Ремісничих і Пром.Торг. Палат з окремими об'єднаннями. Палати Праці завершилиб організацію господарського самоврядування.

При цій нагоді подамо, що пос. Закліка в рефераті, що його виступив на днях у соймовому „колі рольнікуф“, запроєктував організацію всіх станів Польщі корпоративною системою за фашистськими зразками. Хліборобство, ремесло, промисл, торгівля, вільні зв'язки і праця малиб увійти у ряди станових організацій. Права таких організацій булиб дуже широкі. Для прикладу подамо проєктовані п. Заклікою права станової організації хліборобів. Вона опрацюувалаб плановий поділ сільськогосп. продукції поміж господарства різної величини. Цей планований поділ об'язував би під загрозою втрати права власності. Палата устійнювалаб ціни сільськогосп. артикулів, під контролею держави. До уряду висилав би стан хліборобів таку кількість членів, яка відповідалаб значенню хліборобства.

У вересні має „коло рольнікуф“ обговорювати корпоративний проект пос. Закліки.

ЗА ВІДНОВЛЕННЯ ЛЮДСЬКОЇ МАШИНИ

„Газета Польска“ помістила вже третю з черги статтю (ріжних авторів) на тему „браку людей“ у Польщі, людей з економічною ініціативою. В останній статті доказує д-р Л. Б., що такі

Новий

ГОТЕЛЬ „ЕВРОПЕЙСЬКИЙ“

у Львові — пл. Мар'яська 4.
(у центрі міста)

Новітній комфорт

Покої з лазничками

Пливка тепла і зима вода

Телефон — Центральне огр. зв'язку

Відрі — Просторий гол

— Ціни помірковані.

люди є, тільки що в Польщі панує консерватизм: „нема потреби амортизації перешкоди механізмів“. Скрізь люди економічно перестали. На становищах керівників у приватних підприємствах є ледви 5-2 проц. людей до 40-ка. Можна до них ставитися з поважанням, але вони мають теж поважні сумніви, чи вони виконують своїй ролі в нових сьогоднішніх економічних обставинах.

Світова хроніка.

ОЛІМПІЙСЬКА ІДЕЯ І ГОСПОДАРСТВО.

Олімпійські вогні вже погасли, тумани тумани, глядачі і змагачі повернулись уже до своїх країв. Не думаємо тут а цього приводу дати матеріальні підсумки, хоч вивалось би на зовні добре а поставленим вище нігалоюком Бетунено, що Німеччина може записати у своєю світової бізнесу не тільки моральні, але а матеріальні активи. Хочби те, що сотки тисяч житців залишили в Німеччині дуже багато зна. Не подаючи тут підсумків (бо їх навіть нема в німецькій пресі), хочемо занотувати на цьому місці міркування д-ра Шахта в час „Штатбюллетен“ а приводу щогорічних олімпійських ігор. Замітивши економіст виказав зв'язок поміж олімпійською ідеєю і господарством. Він написав м. і.: „Мова спорту є так, як господарство, якого змагу. Спорт одної країни, який не старается змирити свої сили зі спортом другої країни, мусив би заникнути. Те саме є з господарством держави, яка хоче замкнути а ізолювати від світу мина зі світом“. Д-р Шахт підкреслює в даному, що добробут поодиноких держав залежить теж усім державам. Про це по війні згадували теж на основі засади світових гравців. Від того особливо багато Німеччина

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці **М. БИК**
у д. Яталювська ч. 25
Шліфоване 50x100 см. Тел. 252-54.

у тін та загорнула у свої руки всі почести й похвали, а може й неабиякі матеріальні зиски...

Чейже тут не йшло про комітет несення помочі Старому Краєві, а про Всесвітню Виставу, де можна сподіватися всього найкращого! Гимто був такий тяжкий порід нашої участі в ній, себто труднощі з будовою українського павільйону та його вивішування. Нехай посвідчать це зібрані й наведені тут документи, що й без довгих коментарів вірно зілюструють тернистий шлях підготовки до самостійного виступу українців на Всесвітній Виставі в Шикаго.

Коли появились перші, досить сухі відозви Товариства Української світової Вистави в Шикаго, я, як активний член Національного Музею у Львові, повідомив його дирекцію про наміри шикагських українців, що постановили приготувати нашу участь у виставі. Враз з тим вислав я дирекції музею відозви ініціаторів.

Львівський Національний Музей, розпочавши будову свого будинку, щоб міг приєднати постійно зростаюче число музейних збірок, був опинився у грошевій скруті. Щоб вилізти із сліпої вулички, рішила дирекція музею, за згодою його основника, митрополита А. Шептицького, організувати в Америці мандрівну виставу українського давнього й новітнього, народного мистецтва. Цим чином познайомилось своє і чуже американське громадянство з рівнем української культури, організувалось тісний зв'язок заморських українців з працею музею, роздобулось якийсь фонд на докінчення будови нового крила, на що потрібно було приблизно 6.000 доларів.

В цій справі звернулася дирекція музею до свого давнього співробітника о. Л. Чапельського, пароха в Майнерсвіл. Він мав придбати для музею запрошення від американсько-українських священників на улагодження в Америці вистави по більших містах. Завдяки цьому запрошенню значно влегшилось би різні формальности, в тім і митні, у зв'язку з посилкою експонатів з Галичини до Америки.

В цій справі звернувся до мене о. Чапельський листом з 10. X. 1931., де наводив ось яке місце з листа директора Національного Музею у Львові д-ра І. Свенціцького:

„Після наради з Впреев. о. Митрополитом маємо їхати з виставою українського новітнього людського і давнього мистецтва в Америку. Ціль: познайомити ширші кола української і чужої суспільности з високим рівнем українського культурного дорічку, та організувати тісний

зв'язок заморської української громади з працею Музею. Прошу ласково організувати запросини Музеєві з кол українського громадянства до виконання цього плану. Такі запросини дадуть нам заповнювати усіх і всякі полехші в паспортних формальностях. О. Митрополит дав на цю справу 500 доларів. Візьму дещо і з Музею, щоб бути незалежним від яких небад“.

Цього плану я не дораджував музеєві, бо існувала небезпека неадачі й музей міг наразитися на великі грошеві втрати замість зібрати собі гроші. Але як тільки виринула ідея нашої участі в шикагській Всесвітній Виставі, я радив музеєві взяти в ній активну участь. З цих вивинив мені о. Чапельський письмом з 25. X. 1931. У відповідь на це я і звернувся до о. Чапельського письмом з 16. XII. 1931., що в листі від д-ра Свенціцького не було згадки про Шикагську Всесвітню Виставу, а про обідку з мистецькою виставою по Америці. О. Чапельський дивився і на мій песимістично з матеріальної сторони. Він радив без уповажнення музею не зачинати нічого та жалати на відповідь д-ра Свенціцького. Врешті д-р Свенціцький письмом з 24. V. 1932. написав про становище управи Національного Музею в цій справі ось що:

„Сердечно дякую Вам за ласкаву пам'ять присланим закликом Українського Виставового Комітету у Шикаго. Я говорив про це з Оцеєм Митрополитом і дістав його згоду на участь Музею в цій справі. Ми в охоту виповнимо її якоюсь скількістю „добрих творів сучасного мистецтва і людських виробів“. Треба тільки, щоб Український Комітет вистави в Шикаго офіційно поручив нам виконання цього і доклади означив скількість місця, яке ми могли би виповнити.

З огляду на сучасні умовини нашого життя треба би зосередити в одних руках організаційну працю в старому краю, бо інакше могли вийти прикре положення Комітету, який йому наклали чимало ріш беззастисних з мистецького боку. На світовій виставі мусить бути заповнювати в тому, що українці виступлять з матеріалом гідним справжньої мистецької критики“.

Доля Українського Національного Музею у Львові лежала на серці мені й іншим нашим землякам в Америці. Я використовував кожну нагоду, щоб прийти йому з поміччю й обмірковував чи сам чи з іншими ріжні плани допомоги музеєві. І так прийшла мені ідея організувати в Америці Комітет Допомоги У. Н. Музеєві, що складався б із священників, інтелігентів і робітників. У цій справі я листувався з о. Чапельським 16. II. 1932. О. Чапельський мені відповів ось що:

Останні новини.

в суки, комплекти і плащі, як також великий вибір матеріалів на однострої по найнижчих цінах у фірмі

Галицький Магазин Новин

Львів, Галицька 15.

Дан прикладу кілька цін:

Вовна на суки від 1.50	Вовна на плащі 4.75
Вовна Ангора від 3.—	Вовна на однострої від 1.50
Вовна на комплекти 3.50	Камгари на студ убр. 4.—
Вовна на спіднички 4.50	Ангальські шевіоти 3.50

УВАГА: Всі товари, літні і білі на 30 прц. дешевіші!

потерпіла, а відчув заподіяні їй шкоди весь світ.

В ОБСТАВИНАХ ДОМАШНЬОЇ ВІЙНИ В ЕСПАНІ. — МІСТЕРІЯ З ЗОЛОТОЮ РЕЗЕРВОЮ.

Видістати в Іспанії об'єктивні господарські інформації є так само важко, як видістати звідти щось про політичну ситуацію без тенденційного забарвлення. Діло в тому, що не тільки Іспанія поділилася на два ворожі табори, але також увесь світ знає про симпатиків білих повстанців і симпатиків червоного уряду. Через це все, що виходить від одних чи других, є тенденційне. Та проте можна без сумнівів повірити, що господарство Іспанії є в руїні, питомий повстанський революційний буревій. Мільйони робітників, відірваних від нормальних вартостей праці — це одне вже вистарчає для цілковитого розхитання господарської машини. Додаймо ще непродуктивне зупинення добр, колючасальний гриз, плачений заграниччя за доставки зброї, літаків і танків, мвержу втечу капіталів, нищення публичних фондів, палення і бомбардування фабрик, крамниць, тощо. Очевидно, що світові біржі котують щораз більший спадок курсу акцій (навіть такого світової слави підприємства, як Ріо Тінто), а також значний спадок вартості нерухомості.

ВСІ

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ

В КНИГАРНІ

ГУБРИНОВИЧ І СИН

А. А. КРАВЧИНСЬКИЙ

Львів — ПЛ. КАТЕДРАЛЬНА

114 1-3

Припоручення з провінції полагодиюємо відвратною поштою

При такому стані річей неабияку сенсацію у світі викликає факт, що золоті резерви Іспанії нічого від революції не потерпіли. Згідно з останнім вказом Банку Іспанії ці резерви навіть дещо зросли, не вважаючи на те, що в останніх тижнях хоч би до Франції вислав іспанський уряд чимало золота. Отож є питання: чи статистика уряду „препарована“, чи поміч Союзів і франц. симпатиків є така видайна?

ГОСПОДАРСЬКА ПОЛІТИКА УСІХ ДЕРЖАВ ПІД ЗНАКОМ ВІЙНИ.

Останні тижні і навіть дні принесли нові яскраві факти про небувалі досі розміри, в яких зростає різними державами. До потреб оборони (чи пак нападу) наломані очевидно напрямки господарської політики в різних державах. У Франції після удержавлення цілого воєнного промислу виривають проекти нових удержавлень. Німеччина розв'язала м. ін. питання сирівів і харчів, бо недостаток їх у світовій війні був причиною катастрофи. „Дейлі Телеграф“ написав на днях у передовиці, що Німеччина почала нову господ. епоху в світі, з революційно-визувавши всі дотеперішні теорії політичної економії. Газета агадує між іншим osiąганнями виробництва сирівів хемічним способом, у чому Німеччина побила всі рекорди. Очевидно, все те встановлено на майбутній воєнній потреби. Півофіційний орган мін. нац. господарки „Дердойтс Фольксвірт“ розглядає фінансову проблему найближчої війни і з його міркувань добре видно, що німці розбудовують своє господарство, думаючи безупинно про війну. Зрештою — це діється також в інших державах, не тільки європейських, але і в Америці.

В. Н.—вич.

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

Контрреволюційна змова.

Председник Окружного Парт-Комітету тов. Мамалигін пчихнув, пчихнув — і нічого. Хоч би собака гавкнув, Навіть муха, що пихота по обличчю замоченим в чорнильний плямі ніжками — і вона не втіла.

А перший вступник председника товариш Гавкін собі, гей би нічого. І другий вступник председника тов. Мордкін теж не зворушився думкою, чи може партія не дістала натару!

Це заставило тов. Мамалигіна глибоко задуматися над цим фактом. Очевидно пчихання — це дія державно-творча подія. Але коли раптом, по злитих роках спільної праці, два найближчі співробітники не відповідають на пчихання „На здоров'я“, то це щонайменше „дух“.

Чим довше тов. Мамалигін думав над цим фактом, тим більше набирив переконання, що опозиція обох вступників супроти офіційного пчихання председника — це замаскований саботаж діяльності влади.

Председник подивився вовком на обох винуватців і вишов без слова у другу кімнату. Подивився до начальника ГПУ тов. Ровендуффа.

— Розумієте, тов. командир, обох їх треба аліквідувати. Мало ото відсотків певности про їх приналежність до троцькістів.

І повернувся, якби нічого, на засідання. Оба вступники за той час порозумілилися:

— Слушайте, товаришу Гавкін, наш председник мені рішуче не подобається. Підчас важкої політичної дискусії він демонстративно пчихнув.

— Поклянув на мене вовком і...

— Я давно підозрівав його у контрреволюції.

Коли председник вернувся до кімнати засідання, оба вступники председника демонстративно вишпили.

За хвилину давонили до начальника ГПУ.

— Товаришу начальник... важка справа. Демонстративно пчихав! Хто? — Відомо — хто! Підозрілий у троцькізмі. Нагайно аліквідувати.

Председникові контррозвідки закрутилися в голові. Не знав уже, кого і за що арештувати, але що не любив він ніколи гайзувати часу і тому.

Гемороїди

є причиною злого самопочування і т. п. Треба козачно усунути ті дошкульні терпання При гемороїдах живимо

Anusol

-Goedecke-

МОЖНА ЛІСТАТИ В АПТЕКАХ.
12 чотків 3 зол. — 6 чотків 3 зол.

що навіть був вовсім ясний, до полудня „аліквідував“ председника, під вечір першого вступника, а вночі другого.

Та тут і вишпила пога заковина. Коли розстрілювали другого вступника председника, то він крикнув:

— Нагайно наказую аліквідувати товариша командира Ровендуффа, як підозрілого у троцькістичній змові!

Командант ГПУ був вовсім опантеличений. По-перше він не був певний, чи сам він справді левиний, по-друге дістав наказ від своєї безсумнівної верхньої влади, яка до остальної хвилини життя була правосильна.

А наказ слід негайно виконати. Начальник ГПУ підійшов до дзеркала, придивився собі пильно і таракнув із пістоля у дзеркало.

Приказ виконав.

Повели слідство, шукаючи першої причини арештів і розстрілів. Причини назвали. Але ніхто не знав, що перша причина причина була — пчихнення товариша Мамалигіна.

Пресо писала про нову ліквідацию нових гігантської змови. Вислід був ясний: 35 розстріляних, 350 арештованих, 3.500 воясаних.

Офіційні комунікати повідомляли про „нову закріплення революції“.

Гіакимт Врунько.

На викуп решти паїв „Українського Городу“.

XVII. виказ.

Зложили в С.Б.:

Учасники III. вакаційного курсу кооперативних провідників і прихильників у Ямнії з нагоди побуту на курці голови Сокола-Батька інж. Хромова М. зол. 56.— і кличуть усіх кооператорів у краю допомогти чимскорше довершити велике діло.

З нагоди 63-ліття нашого Батька проф. І. Боберського: Союз Українського Соціалізму за кордоном 50 мор. чеськ., інж. Палтон Цісар 30 к. ч., інж. Володимир Дараган 20 к. ч., інж. Василь Прохода 20 к. ч., д-р Яків Якубовський 20 к. ч., інж. Олександр Деркач 10 к. ч. — разом 150 мор. чеських (зол. 32.33).

Районова Молочарня, Галич зол. 25.—.
Пов. Союз Кооператив, Борщів зол. 25.— і кличуть: ПСК Бучач.

Іван Фур, Ременів (збірка) зол. 21.50.
Група політ. вивізі українських націоналістів у Тарнові зол. 20.—.

Працівники „Денари“, фабрики кілків, Львів, зол. 20.— і кличуть працівників фабрики сачок „Керос“, Львів.

Районова Молочарня, Гайворонка зол. 20.—.
Кооп. „Єдність“, Добрянці зол. 10.—.

Районова Молочарня, Княгининці Волинь зол. 10.—.
Г-во „Сокил“, Нове Село зол. 10.—.

Районова Молочарня, Пикуловичі зол. 10.—.
І. Корчинський, Корчин Рустик (збірка) зол. 6.16.

Кооп. „Українська Шалниця“, Борислав зол. 5.—.
І. Ничай, Львів зол. 5.— замість квітів на могилу б. п. Вальчикова.

Мих. Вербицький зол. 5.—.
Г-во „Сокил“, Судова Вишня зол. 5.—.

Кооп. „Самопоміч“, Болдарів зол. 5.—.
Карп. Лещетарський Клуб, Сянік зол. 5.—.

Український Кооп. Банк, Бурштин зол. 5.—.
Рудольф Мартинюк, Суходіл зол. 5.— і кличуть: інж. Василь Рижевського, Львів, інж. Мих. Кравець, Стрий та о. Цибровського, Черепин.

о. Іван Дорин, Коросно Старе зол. 5.— і кличуть: о. Коверка в Бродках, о. І. Березюка в Полянці о. Дунаєвського М. в Добрянках та о. Панчаки А. в Кракові.

Дмитро Вирста, Галич зол. 5.— і кличуть: д-р П. Володарського, д-р. Р. М., інж. Степану Дузара, д-р. О.

сила Яновича — усіх в Галичі і Дмитра Гречаніського, упр. митр. д-р у Кракові.

В. Петрикевич, Бучач (збірка) зол. 4.80.
о. Воронюк Василь зол. 3.— і кличуть: всіх отців Яричівського деканату на довільну суму.

о. Городецький С., Урмань, зол. 3.— і кличуть: о. В. Соломко, Навітнічі, о. Б. Латини, Побук, о. В. Болаха, Доліна.

Г-во „Сокил“, Бубинище, зол. 2.50.
Лев Федорович, Раків зол. 2.—.

Іван Шупаківський, Самбір зол. 2.— і кличуть: Ст. Хомиш, Дм. Сидоряк, Ол. Хотимецького.

Зложили в Земельний Банк:
Інж. Володимир Кулінич, Прага зол. 10.— і кличуть: інж. Кічуна, Львівське, фабрика шовку, Ч. С. Р., інж. Т. Кришун, Прага-Панкрад, інж. Макаренка, Трутнів, д-р Петра Гринчишина, суд. радника, Михайлів к. Ужгороду.

о. Дядько Микола, Лагодів зол. 4.— і кличуть: о. Анд. Трача й о. Сам. Черниш.

Інж. Володимир Несторович, Львів, зол. 5.— і кличуть на довільну суму всіх дипломованих торговельників, експортівців, які ще поіменно не були аналізовані чи пак не зложили жертв.

Ярослав Чума, Львів, зол. 2.— і кличуть: Ст. Орищина, д-р. Ю. Чубатого.

Українська Рем.-Пром. Бурса, Львів зол. 1.—.
В місяці вересні ждемо на масові влати від усіх свідомих українців. До цієї пори тільки мала горстка свідомих громадян сповнила свій національний обов'язок. Навіть тих, що вже колись дали якісь датки на ту ціль, просимо за додаткові влати, а тих, що ще ні разу нічого не влатили, просимо зложити подвійні датки.

Всі гроші і кореспонденцію просимо спрямовувати до Центробанку у Львові, вул. 3-го Мая ч. 15. Чекаємо коштів ПКО ч. 143.467. Зазначувати: На „Український Город“.

Читайте „Діло“!

Рудольф Світальський - Тадей Гаєр

НОВИНКИ.

— Жінка летить понад океан. З летовища Абінгдоні під Лондоном висартувала чарпані Бернль Меркхем до трансатлантичного. Вона хоче осісти коло Нью Йорку. Тіона не фахова летунка, а її літак не має того зли відбірного радіоапарату, уважайть! Ії лет небезпечним.

Можливості такі великі, що вистачає на всі
тут. Все це оплатитись.

ВІДКРИТТЯ XVI. СХІДНИХ ТОРГІВ.

Вчора відбулося у Промислово-Торговельній Палаті святочне відкриття 16-их Східних Торгів у присутності представників влади: міністра торгівлі Романа, львівського, краківського і тернопільського воєвод, президента міста та делегації Української Парламентарної Репрезентації в головую поштом В. Мудрим. Святочну частину відкрив промова мін. д-ра Романа.

Після святочної частини в салі Промислово-Торговельної Палати пройшли всі гості на площу Східних Торгів де міністер Роман перетяв при вході традиційну ленту. Відтак почали поточні гості оглядати експонати щорічних Східних Торгів.

Під час урочистого відкриття щорічних Східних Торгів, загальної уваги звернув модель львівського ратуша, виконанням ві срібла. Модель ця міститься у стійці фірми А. Г. Шипер у Палаті Мистецтва і походить із львівських робітень цієї фірми, де виконали його зображення більше, як 20 кг. срібла. Кожна частина цієї мистецької репродукції вироблена з той опосіб, що приносить велике призначення авторам проекту і робітцям, де його виконали.

В колі елегантних, новітніх застав і столових накрив'ях кутих сріблом кришталів, небачених ще у Польщі теорії різних жіночих годинників, англійських брильянтами, а також найновітніших моделей емальованих, платинових і золотених мусяських годинників відомих швейцарських фірм (Львівія, Рекорд і ін.) вище описана репродукція ратуша — це не тільки окраса естетично улаштованого стійла фірми А. Г. Шипер, але рівночасно одна з найбільших атракцій щорічних Торгів. Приналежні до присутні на святочній відкритті представники влади, які в величезній приналежності висловлювалися про гідну ініціативу фірми А. Г. Шипер, яка вже більше як 70 літ підтримує славі традиції львівського купецтва.

Нині у неділю у ВЕЛИКОМУ ТЕАТРИ

дві вистави: — Погол. в год. 3.30 —
ціни найнижчі —

Пані Презесова

Пам'ятай! що лише постійною обачністю здобудеш добробут, та причинишся до господарського розвитку міста Львова!

Тому ошаджуй в
МІСЬКІЙ КОМУНАЛЬНІЙ КАСІ ОЩАДНОСТІ

у Львові, вул. Валова 7. і 9.

Відділ I. — вул. Городецька ч. 60.

Відділ II. — вул. Жовківська ч. 75.

Каса має повні права

ДЕВІЗОВОГО БАНКУ.

Купує і продає золоті монети, закордонні гроші, перекази і чеки.

Приймає до виміни на 4% Консолідаційну Позичку:

6% Позичку Народову,

4% Прем. Позичку Інвестиційну,

3% Прем. Позичку Будівельну С. І.

ЗАСТАВНИЧЕ ЗАВЕДЕННЯ

Відділ М. К. К. О. у Львові дає позички під застав виробів зі золота, срібла та шкляних кам'янів.

6,000,000. — золотих «Резервові Фонди Каси.

2,300,000. — золотих виплатила Каса титулом процентів своїм вкладникам за рік 1935.

Вклади на ощадностісвих книжках М. К. К. О. є з'явками з правною безпекою (пупілярною), та є вільні до висоти зол. 2,500. — від займання.

За вклади та їх опроцентування ручить громида М. Львова цілим своїм майном.

Урядові години: від 8—13 і від 17—19.30.

Вечором в год. 8. —

отворення оперов. сезону —

„ГАЛЬКА“

Ванда Вермінська, Голембювський, Моссаковський, Врага, — знаменита козинова об'їда.

Спорт.

НЕДІЛЬНА ПРОГРАМА.

В цю неділю (6. IX.) маємо у Львові такі спортивні імпрези:

Кравей Легкоатлетичні змагання (продовження з суботи і закінчення) на площі С.Б. Початок рано в год. 9.30, післядні в год. 3.15.

Україна — Погол, змагання товариські на гриші Погол; початок в год. 4.15 післядні. Попередять в год. 2.30 післядні змагання за мистецтво Окружної Ліги Погол і Б — Ресовія.

Зоря — Гасмоней III, змагання товариські на гриші „Цитаделі“; початок в год. 2.15 післядні.

Луг — Глязда-Штери, змагання товариські в Луго-вому Городі; початок в год. 4. післядні.

ПОЛЬША НА ДВОХ ФРОНТАХ.

В цю неділю репрезентація копунів Польщі грає одночасно два міждержавні змагання: з Югославією в Білгороді і з Латвією в Ризі.

МИСТЕЦТВА АНГЛІЇ.

В мін. суботу почалися в Англії осінні розігрівки копунів за мистецтво Англії. Розіграли в тому дні 44 лігові мети; стигнули кругом 814,000 глядців.

Листування Редакції.

Вп. Кошик, Хмельниц: Статтей, про які згадує, ми не дістали.

Вп. М. Сисак, Відень: Пропозиція прийшла, на жаль, у пору, коли названих людей не було у Львові.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр. ім. І. Тобі-левича.

Трагедія: „Діах з Маслосоюзу“.

7. IX. Діах з Абсінні.

Терське:

3. IX. год. 8. веч. Діах з Маслосоюзу

6. IX. год. 3. післядні. Сорочинський ярмарок.

3 Трагедія іде театр до Чорткова і Корчівки.

Український Національний Хор під

мист. проводом Дм. Котика.

3. IX. Турка в/Стр.

Великий Театр:

Субота, 3. IX. год. 8. веч. Аб. 24. Пре-

ьера „Всик права застережені“, виступ

Мар. Машинського.

Неділя, 6. IX. год. 3.30 поп. Ціни най-

нижчі: „Пані Презесова“, год. 8. веч.

опера „Галька“.

Театр Рішордовостей.

Несиній.

Цирк Станевських

(вул. Целчинська)

кожна початок вистави в год. 3.30 веч.

У виступі, середі, суботу й неділю по-

дає вистави: в год. 4.30 післядні і в год.

4.30 вечором.

АПОЛЬО.

„Сто потіх“ ам. комедія з Еді

Аптором.

АТІЯМТИК: „Різмайстер фон Вер-

фен“.

ВАНДА: „Пелло“, „Вибухова бльон-

дника“.

ГРАЖИНА: „Сон літньої ночі“ Шек-

спира з музикою Мендельсона.

КАСНО: „Робін Гуд із Ельдорадо“

КОПЕРНИК: „Нимішні часи“ з Чарлі

Чапліном.

МАРУСЕНЬКА: „Нимішні часи“ з Чар-

лі Чапліном.

МЕТРО: „Розсміяні очі“ з Шералі

Тейлор і додатки.

МІРАЖ: „Буря над світом“, Пат і Па-

туксон як „Бездомні“.

МІЗА: „Петер Ібсенсон“.

НАКС: „Анна Кареніна“ з Гретою

Гарбо.

НАЛІАС: „Малій моряк“.

ПАМ: „Віденський вальс“.

ПАМ: „Із Експозиції бабуси“.

СВІТ: „Таня малай Шерлі“.

СТИЛЕНЕ: „Ного Величність пан

шофер“.

ТОП: „На старинах щастя“.

УТІХА: „Дерев'яні хрести“ на осн

ФОТОПЛЯСТИКОМ.

(на Маріївській 2.)

Венеція.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Неділя, 6. вересня 1936.

Відень (306,8) 11.45 Симф. концерт, 12.35 Від Штрауса до Лейгара, розр. концерт, 13.40 Концерт квартету, 14.00 Спів, Еміа Санто ахт, Кошич (359,1) 18.00 Спів, ресітала Поповичева, Прага (249,2) 9.10 Соната ф-моль Губінштайна на ахтінку і форт, 11.00 Концерт, 12.35 „Розе-Марі“ оп. Фрімак, 19.00 Гумор програма, концерт військ. орх., Париж (1616) 14.45 Концерт, 17.30 Легка музика, 19.30 „Діах з масою“ оп. Девіна, вілго-род (437,3) 13.15 Хор, 17.00, 19.30 Нар. музика, Берлін (356,7) 17.00 Солисти, 20.00 „Дер Барешині“ оп. Льюрцага, Мінхен (405,4) 12.45 Орг. музика, солисти, 22.30 Розр. музика, Будапешт (349,5) 12.30 Концерт військ. орх., 14.10 Циг. музика, 15.30 Форт. ресітала, 19.00 По-пурі мадер. опереток, Міліно (368,6) 12.45 Камер. музика Рим (420,8) 13.00 Розр. програма, 17.00 Орх. концерт, 20.45 „Із мольто дела верджіне“ муз. легенда Камусі, 21.50 „І диспетозі аман-ті“ муз. комедія Парелі.

Понеділок, 7. вересня 1936.

Відень (306,8) 11.25 Співська музика, 17.40 Солисти, Пернерторффер барит., 10.20 Об'їжик — ахтінка знімки, 20.00 Стерійські мелодії, ахт-муз. ахт., 21.00 Реліг. музика, Прага (470,2) 12.35 Кон-церт, 17.40 Чеська нар. реліг. 18.20 Роман-на Гаса, 21.00 Муз. розривки, Париж (1648) 13.00 Ле а-музика, 15.30 Хроніка муз. новин, 17.30 Симф. концерт, 20.00 Пісні, 20.45 Камер. музика, Білгород (437,3) 17.20, 10.50 Нар. пісні, 20.30 Опера, Берлін (356,7) 15.15 Легка музика, 22.30 Концерт квартету, Мінхен (405,4) 18.30 Су-часні композитори, концерт солістів, Бу-дапешт (349,5) 12.05 Спів, ресітала, 12.50 Скрипка, 17.30 Циг. музика, Міліно (368,6) 11.30 Розр. музика, 17.15 Танкова музика, 20.40 „Парезині“ оп. Лейгара, Рим (420,8) 13.10 Легка музика, 22.00 Веселий вечір-танковий музика.

Віторок, 8. вересня 1936.

Відень (306,8) 17.35 Форт. ресітала, 20.00 Весела музика міста та села, 22.10 Дво-форт. музика, Прага (470,2) 16.50 Солю на саксофоні, 18.05 Чеський марш грає і співає, 20.20 Чеські пісні в укл. Малата, 21.05 Камер. твори Бетовена, Париж, 12.15 Легка музика, 20.45 Гумор. радіо-лямпик, Білгород (437,3) 13.15 Нар. пісні

САЛЬОН МОД

порукає найновіші моделі і перероб-лює капелюхи по знижених цінах

Й. ФОЛЬЧИНСЬКА

Львів, Хор.щина 11 а

17.50 Нар. музика, 10.50 Ари та пісні, Берлін (356,7) 16.30 Спів, лютия, віолон-чель, 20.10 „Ловещ грає на трубі“, дута орх., хор, солісти, Мінхен (405,4) 13.15 Популярна-музика, 16.10 Камер. концерт, Будапешт (349,5) 12.30 Концерт, 17.00 Спів, 18.00 Концерт орх., 22.00 Сальон музика, Міліно (368,6) 17.15 Танк. музи-ка, 20.45 „І диспетозі аманті“ оп. Парелі 21.45 „Із мольто дела верджіне“ муз. ле-генда Камусі, Рим (420,8) 13.00 Розр. му-зика, 17.15 Розр. концерт.

ЛВІВСЬКЕ РАДІО.

Неділя, 6. вересня 1936.

8.00 Сигнал часу, 8.03 Для села: Хлі-боробська газетка, музика з гр. пл., О-гляд ринків різних продуктів, Музика з гр. пл., 8.45 Ранній денник, 8.55 Програма на сьогодні, 9.00 Фрагменти в медіодіоні ф. опер, гр. пл., 11.45 По-чинаємо львівський оперний сезон, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Тисяча тактів музики; у перерві в год. 13.00 „Медни-кове серце“ новела, 14.30 Для села: Натані і наванчання дітей у школі, Му-зика з гр. пл., Хліборобство сі. ное-відста, 15.00 Нар. обрядовий рік, 16.30 і скляний концерт, 17.30 Валетова му-зика з гр. пл., 18.10 Концерт хору, 18.30 і епортатів життів, 17.00 Концерт са-льон. три (Календарні мецосопран, Зніч барит.), 18.00 Театр Уляні „Мод-ські каткомби“ Жеромського, 18.30 концерт орх., спів, 19.25 Огляд поль-ської драм. літератури на ост. 10-ліття, 20.40 Подіт огляд, 21.00 Вечірній де-нник, 21.00 на веселій львівський танк., 21.00 Форт. ресітала, 22.00 Границя із варшави і ювілейного свята МІЦ, 22.15, 22.16 Спортивні вістки, 22.25 Са-льон музика; у перерві в год. 22.55 О-станні вістки, 23.00 Закінчення аудіції.

Понеділок, 7. вересня 1936.

6.30 Ранній аудіція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.20 Ранній де-нник, 8.30 Програма на сьогодні, 7.35 Тро-хи інформації, 7.40 Музика з гр. пл., 8.00 Ахт для шкіл, 11.30 Ахт для шкіл: Із гарних книжечок, Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Суспільна гутірка, 12.08 Дві Брамсові пісні, гр. пл., 12.13 По-луудитий денник, 12.23 Хвалена Мол. Му-соргського, гр. пл., 13.10, 15.30. Хвалена

домашнього господарства, 14.30 Ріжні ме-лодії, гр. пл., 15.45 Для мол. дітей, Вар-шавка росте, 16.00 Концерт орх., 16.45 Ді-тинка вертається з літіння, 17.00 Кон-церт Желазовська спів; два фортепіано, 17.50 Справа віального часу в Англії, 18.00 Пісні в арії в вик. Карла Москаль-Чай-ковського (тенор) у супр. форт., 18.30 Причини раменіау Пруса, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклам. концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Концерт сальон музика Ол. Мікаловський (бас) у супр. форт., 19.45 Польська музика, 20.30 Сас-танія по Імалі, 20.45 Веч. денник, 20.55 Олімпійські об'їжик, 21.10 Концерт орх., 21.55 Спортивні вістки, 22.05 Теори на аль-тіну в супр. форт., 22.35 „Перпетуум мо-біле“ орх.; у перерві в год. 22.55 Остан-ні вістки, 23.00 Закінчення аудіції.

Віторок, 8. вересня 1936.

6.30 Ранній аудіція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.20 Ранній де-нник, 7.30 Програма на сьогодні, 7.35 Трохи ін-формації, 7.40 Музика з гр. пл., 8.00 Ахт для шкіл, 11.30 Для шкіл: На подвір'яку, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Ліст: Еспанська рапсодія, гр. пл., 12.13 Полуудитий де-нник, 12.23 Камеральний секстет, 13.10 Хвалена домашнього господарства, 14.30 Легка музика, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Сальонська ПКО, 16.00 Концерт солі-стів, 16.45 Вічній про Косцюшка, 17.00 Шляські пісні, 17.20 Брамс: Квартет оп. 51 ч. 2, гр. пл., 17.50 Гутірка про угр., 18.00 Сільва рерум, 18.05 „Туттусава ахтінка“ о-пов. для дітей, 18.15 Північний рефлекс, 18.25 Програма на завтра, 18.30 Ре-клам. концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Розр. комедіи орх., солісти, 22.25 Найрозмовніший вілдузок, 20.40 Вечірній денник, 20.50 Актуальна гутірка, 20.55 Симф. концерт; у перерві Спортивні віст-ки, Останні вістки, 23.00 Закінчення ав-діції.

Шукаєте праці? --

Певно найдете її, якщо даєте оголошення до нашого щоденника!

